KIRÁLY FARKAS

hobo XIX

álomba szédít e kegyetlen varázs
szétéget titokban akár a parázs

boszorkány-csókjaidra vágyok újra
sóhajaim ágyúcsövekbe bújva

fagyodnak hiába üzenek hadat
kopogásom bezárt ajtókhoz tapad

nevetve kínoznak idegen szavak
alvadó vérem már hidegen szalad

felszív és magába kavar az éj
feloldott testemmel játszik a szél

rozsdaálló lelkedre törnek
felhőiből a hajnali könnyek

patt

szavaim visszavonni már nem tudom
sehogy sem fér be számba a telefon

senorita 4

éjszakámba csak téged hív a nappal
álmom elszálló mosolyodba rekedt
törötten fekszik a vekker a padlón
hajnal van majdnem kimondtam a neved

hobo XX

nevemre nincsen kitűzve vérdíj
a szerencse hozzám már nem lohol
napjaim mint sok haldokló gejzír
nem fűti őket csak a hű pokol
vacogok akár a kerti törpék
hideg sugarakkal döfköd a fény
szivárványaim mind összetörték
éles szilánkjai marnak belém
másokat ölelnek kiket szerettem
nem engem borítanak csókjaik
elkorhad lassan poros keresztem
a magány küldi hozzám pókjait
énreám vérdíj nincs már kitűzve
jéggel teli szívemre nincsen ár
telében fájón énekel egyre
az életre fagyott higanymadár